

สรุปประเด็นคำพิพากษา

คดีการชุมนุมคัดค้านการออกกฎหมายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งชาติ

คดีหมายเลขดำที่ อ.๔๓๘๓/๒๕๕๓

ศาลอาญา

คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๐๙๒/๒๕๕๖

คดีระหว่าง

พนักงานอัยการกองคดีอาญา ๑๐

โจทก์

นายจอห์น อึ้งภากรณ์

จำเลยที่ ๑

นายสาวิทย์ แก้วหวาน

จำเลยที่ ๒

นายศิริชัย ไหมงาม

จำเลยที่ ๓

นายพิชิต ไชยมงคล

จำเลยที่ ๔

นายอนิรุทธิ์ ขาวสนิท

จำเลยที่ ๕

นายหัสเซอร์ ยีหมะ

จำเลยที่ ๖

นายอำนาจ พลจะมี

จำเลยที่ ๗

นายไพโรจน์ พลเพชร

จำเลยที่ ๘

นางสาวสารี อ๋องสมหวัง

จำเลยที่ ๙

นางสาวสุภิญญา กลางณรงค์

จำเลยที่ ๑๐

ข้อเท็จจริงโดยย่อ

วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (คปค.) ทำการรัฐประหารและยึดอำนาจการปกครอง ต่อมาวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญชั่วคราว มีสภาผู้แทนราษฎร (สนช.) ทำหน้าที่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และรัฐสภา วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ มีพระบรมราชโองการแต่งตั้ง สนช. ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ ประกาศใช้รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ มีบทเฉพาะกาลให้ สนช. ทำหน้าที่เป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ในรัฐสภาต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้งใหม่และประชุมรัฐสภาเป็นครั้งแรก

ต่อมาปลายปี ๒๕๕๐ ได้มีกลุ่มบุคคลและองค์กรภาคเอกชนออกมาแสดงความไม่เห็นด้วยและคัดค้านการปฏิบัติหน้าที่ของ สนช. ว่าไม่ควรเร่งพิจารณาออกกฎหมายความสำคัญและกระทบสิทธิเสรีภาพของประชาชน ควรรอให้มีการเลือกตั้ง ให้รัฐสภาที่เป็นตัวแทนประชาชนอย่างแท้จริงเป็นผู้พิจารณากฎหมายดังกล่าว ซึ่งมีการกำหนดวันเลือกตั้งไว้แล้วในวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๐

วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๐ เวลาประมาณ ๘.๐๐ น. มีกลุ่มบุคคลประมาณ ๕๐๐ คน มาชุมนุมที่หน้ารัฐสภาเพื่อคัดค้านการปฏิบัติหน้าที่ของสนช. รวมทั้งคัดค้านการพิจารณาออกกฎหมายสำคัญ ๑๑ ฉบับ

โดยกลุ่มผู้ชุมนุมใช้รถบรรทุกหกล้อติดเครื่องขยายเสียงเป็นเวทีปราศรัยอยู่ริมถนนอุทองในฝั่งสวนสัตว์ดุสิต และมีตัวแทนจากกลุ่มองค์กรต่างๆ ขึ้นผลัดเปลี่ยนกันขึ้นปราศรัย ซึ่งจำเลยทั้งสิบมาร่วมชุมนุมด้วย ในการชุมนุมมีจำเลยที่ ๗ เป็นผู้ดำเนินรายการปราศรัยให้ผู้ร่วมชุมนุมทราบถึงวัตถุประสงค์ในการชุมนุม เชิญตัวแทนผู้ชุมนุมแต่ละกลุ่มขึ้นปราศรัยแสดงความคิดเห็นแต่ละประเด็นที่ตนได้รับผลกระทบโดยจำเลยที่ ๒ และที่ ๔ ใช้โทรโข่งพูดนำว่า “สนช.” และกลุ่มผู้ชุมนุมพูดตามว่า “ออกไป” อยู่หลายครั้ง แต่เจ้าหน้าที่ประจำรัฐสภาและพนักงานรักษาความปลอดภัยได้ปิดประตูและนำห่วงโซ่มาคล้องที่ประตูเพื่อปิดกั้นการเข้าออกรัฐสภา

ต่อมาเวลาประมาณ ๑๑.๐๐ น. เศษผู้ชุมนุมบางคนนำบันไดไม้ไผ่พาดรั้วรัฐสภา นำเหล็กปลายแหลมครอบรั้วแล้วผู้ชุมนุมประมาณ ๑๐๐ คน พากันปีนบันไดข้ามรั้วเข้าไปในรัฐสภา ซึ่งจำเลยที่ ๑-๖ ที่ ๘-๑๐ ปีนเข้าไปด้วย กลุ่มผู้ชุมนุมประมาณ ๕๐ คนวิ่งเข้าไปบริเวณหน้าห้องโถงหน้าห้องประชุมรัฐสภาและผลักประตูกระจกเข้าไปให้ห้องโถงหน้าประชุมรัฐสภา อาคารที่ ๑ ชั้น ๒ ซึ่งเป็นสถานที่ประชุมสนช. และ สนช.กำลังประชุมพิจารณาออกกฎหมายต่างๆ อยู่ โดยจำเลยที่ ๑-๖ ที่ ๘ ที่ ๙ เข้าไปในห้องโถงดังกล่าวด้วย ซึ่งกลุ่มผู้ชุมนุมที่อยู่ในห้องโถงและนอกห้องโถงก็ได้นั่งลงในบริเวณดังกล่าว ส่วนจำเลยที่ ๑๐ อยู่บริเวณนอกประตูกระจกหน้าห้องโถง

ต่อมามีการพูดคุยกับ สนช. และพลตำรวจโทอัศวิน ขวัญเมือง ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล จนประธาน สนช.แถลงข่าวยกเลิกการประชุมและเลื่อนการประชุมออกไป กลุ่มผู้ชุมนุมจึงพากันเดินออกจากรัฐสภาจากนั้นมีการขึ้นเวทีแถลงผลการชุมนุมให้ผู้ชุมนุมทราบก่อนจะแยกย้ายกันกลับไป

จากพฤติการณ์ดังกล่าว พนักงานอัยการจึงฟ้องจำเลยทั้งสิบ ในข้อหาดังต่อไปนี้

1. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๖
2. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕
3. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๒, ๓๖๔, และ ๓๖๕

คำพิพากษาศาลอาญา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

มาตรา ๖๓ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะในกรณีการชุมนุมสาธารณะ และเพื่อคุ้มครองความสงบเรียบร้อยของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะหรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในระหว่างเวลาที่ประเทศอยู่ในภาวะสงครามหรือ ในระหว่างเวลาที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินหรือประกาศใช้กฎอัยการศึก

1. ประเด็นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๖

○ **มาตรา ๑๑๖** ผู้ใดกระทำให้ปรากฏแก่ประชาชนด้วยวาจา หนังสือ หรือวิธีอื่นใดอันมิใช่เป็นการกระทำภายในความมุ่งหมายแห่งรัฐธรรมนูญ หรือมิใช่เพื่อแสดงความคิดเห็นหรือติชมโดยสุจริต

(๑) เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในกฎหมายแผ่นดินหรือรัฐบาล โดยใช้กำลังข่มขืนใจ หรือใช้กำลังประทุษร้าย

(๒) เพื่อให้เกิดความปั่นป่วน หรือกระด้างกระเดื่องในหมู่ประชาชน ถึงขนาดที่จะก่อความไม่สงบขึ้นในราชอาณาจักร หรือ

(๓) เพื่อให้ประชาชนล่วงละเมิดกฎหมายแผ่นดิน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี

- i. คำพูดปราศรัยและการกระทำของจำเลยทั้งสิบและกลุ่มผู้ชุมนุมแม้จะกระทบต่อสิทธิบัญญัติแห่งชาติโดยตรงก็ตาม (พูดในเชิงให้ สนช ออกไป) แต่ก็ถือได้ว่าเป็นการใช้เสรีภาพในการชุมนุมและแสดงความคิดเห็นตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติรับรองไว้
- ii. พยานโจทก์และภาพเหตุการณ์ก็ไม่ปรากฏว่ามีการยืนยันว่าจำเลยทั้งสิบได้พูดปราศรัยด้วยถ้อยคำหรือกระทำการใด ๆ อันมีลักษณะเป็นการยุยง หรือสั่งการให้กลุ่มผู้ชุมนุมป็นเข้าไปในรัฐสภา
- iii. แม้จำเลยที่ ๗ กล่าวถ้อยคำปราศรัยบนเวทีว่า “ประกาศประชาสัมพันธ์เจ้าหน้าที่รัฐสภา เรียนเชิญพี่น้องประชาชนเจ้าของรัฐสภาที่เสียภาษีเข้าไปเยี่ยมชมการทำงานของรัฐสภาได้เลยพี่น้อง” เมื่อพิจารณาเหตุการณ์ปรากฏว่าเป็นการพูดปราศรัยในขณะที่กลุ่มผู้ชุมนุมป็นเข้าไปในรัฐสภาแล้ว จึงไม่ใช่สาเหตุโดยตรงที่ทำให้กลุ่มผู้ชุมนุมป็นเข้าไปในรัฐสภา
- iv. การที่จำเลยทั้งสิบมาร่วมชุมนุมและขึ้นพูดปราศรัยแสดงความคิดเห็นบนเวที ยังถือได้ว่าเป็นการใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและการชุมนุมที่อยู่ในภายใต้กรอบของกฎหมาย
- v. โจทก์ยังไม่มีพยานหลักฐานมาสืบแสดงให้เห็นชัดเจนว่าจำเลยทั้งสิบมีความเชื่อมโยงในการตระเตรียมบันไดไม้ไผ่และเหล็กที่ใช้ครอบปลายแหลมของรั้วมาในวันเกิดเหตุ
- vi. การป็นรั้วที่เกิดขึ้นภายหลังก็เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้า ซึ่งถือเป็นการกระทำและตัดสินใจของผู้ชุมนุมแต่ละคนเท่านั้น ดังจะเห็นได้ว่ายังมีผู้ชุมนุมอีกจำนวนมากที่ไม่ได้ป็นเข้าไปในรัฐสภา
- vii. พยานหลักฐานของโจทก์จึงยังไม่มีน้ำหนักมั่นคงเพียงพอรับฟังไม่ได้ว่าจำเลยทั้งสิบเป็นผู้ยุยง สั่งการให้กลุ่มผู้ชุมนุมป็นรั้วรัฐสภา หรือมีส่วนเกี่ยวข้องในการตระเตรียมบันไดไม้ไผ่ และเหล็กที่ใช้ครอบปลายแหลมของรั้วมาใช้ในการป็นเข้าไปในรัฐสภา

การกระทำของจำเลยทั้งสิบจึงยังไม่ได้ถือได้ว่าเป็นการกระทำด้วยวาจา หนังสือ หรือวิธีอื่นใด อันมิใช่เป็นการกระทำภายในความมุ่งหมายของรัฐธรรมนูญ หรือมิใช่เพื่อแสดงความคิดเห็น หรือติชมโดยสุจริต เพื่อให้ประชาชนล่วงละเมิดกฎหมายแผ่นดินตามฟ้อง จำเลยทั้งสิบจึงไม่มีความผิดในข้อหา

2. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕

○ **มาตรา ๒๑๕** ผู้ใดมีวสันนกันตั้งแต่สิบคนขึ้นไป ใช้กำลังประทุษร้าย ชูเชียวว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายหรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดให้เกิด การวุ่นวายขึ้นในบ้านเมือง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือ ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดคนหนึ่งคนใดมีอาวุธ บรรดาผู้ที่กระทำความ ผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นหัวหน้า หรือเป็นผู้มีหน้าที่สั่งการในการ กระทำความผิดนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกิน หนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- i. เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าการชุมนุมของจำเลยทั้งสิบในวันเกิดเหตุเป็นการชุมนุมสาธารณะ จำเลยทั้งสิบและผู้มาร่วมชุมนุมทุกคนต้องชุมนุมด้วยความสงบและไม่ไปละเมิดสิทธิของผู้อื่น โดยเฉพาะบริเวณของรัฐบาลซึ่งเป็นสถานที่ราชการและเป็นที่ใช้อำนาจนิติบัญญัติอันเป็นหนึ่งในสามอำนาจอธิปไตยของประเทศ ถือได้ว่าเป็นสถานที่สำคัญ อันบุคคลทั่วไปพึงให้ความเคารพ แต่พฤติการณ์ที่กลุ่มผู้ชุมนุมนำโซ่มาล่ามคล้องประตูเข้าออกรัฐบาลและล้อมคอกกุญแจ ใช้บันไดไม้ไผ่มาพาดรั้วรัฐบาลและผู้ชุมนุมประมาณ ๑๐๐ คน ปีนเข้าไปในรัฐสภา มีการผลักดันกันระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐสภาหรือเจ้าพนักงานตำรวจกับกลุ่มผู้ชุมนุมที่เข้ามาบริเวณริมรั้วรัฐสภา ผู้ชุมนุมจำนวนมากหลายสิบคนผลักดันประตูกระจกยื้อกับเจ้าหน้าที่รัฐสภาแล้วพากันเข้าไปนั่งอยู่กันเต็มบริเวณห้องโถงหน้าห้องประชุมรัฐสภา ใช้โทรโข่งพูดตะโกนส่งเสียงดังกันบริเวณหน้าห้องประชุมรัฐสภา แม้จะยังไม่มีการปะทะกันอย่างรุนแรง แต่ก็เห็นได้อย่างชัดแจ้งว่าเกิดความวุ่นวายขึ้นในบริเวณดังกล่าวแล้ว และการที่กลุ่มผู้ชุมนุมนำโซ่มาล่ามคล้องประตูทางเข้ารัฐสภาและการที่กลุ่มผู้ชุมนุมกว่า ๑๐๐ คน ปีนรั้วเข้าไปในบริเวณรัฐสภาจึงเป็นการละเมิดต่อสิทธิในการครอบครองสถานที่ของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาและสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรอย่างเห็นได้ชัด
- ii. การที่กลุ่มผู้ชุมนุมใช้กำลังผลักดันประตูกระจกขณะที่เจ้าหน้าที่รัฐสภาดันประตูกระจกไว้ไม่ให้กลุ่มผู้ชุมนุมเข้าไปในห้องโถงหน้าห้องประชุมดังกล่าวย่อมถือได้ว่าเป็นการใช้กำลังประทุษร้ายอยู่ในตัว

การชุมนุมของกลุ่มผู้ชุมนุมและจำเลยทั้งสิบแม้ตอนเริ่มต้นจะเป็นการชุมนุมโดยสงบและเป็นการใช้เสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ แต่เมื่อต่อมาเกิดความวุ่นวายขึ้น ทั้งมีการใช้กำลังประทุษร้ายและเป็นการละเมิดต่อสิทธิในการครอบครองสถานที่ของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาและสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร การชุมนุมดังกล่าวจึงไม่ใช่การชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธที่จะได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญอีกต่อไป และยังเป็นการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมสาธารณะที่เกินสัดส่วนอันกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่นเกินสมควร จำเลยทั้งสิบจึง

จะอ้างความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ ย่อมมิได้ จำเลยทั้งสิบจึงมีความผิดตามมาตรา ๒๑๕ วรรคแรกและพฤติการณ์ของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ ที่ ๗ และที่ ๘ ได้แสดงออกให้เห็นอย่างชัดแจ้งว่า มีบทบาทในการชุมนุมมากกว่าผู้เข้าร่วมการชุมนุมคนอื่น ๆ โดยทั่วไป จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ ที่ ๗ และที่ ๘ เป็นหัวหน้าหรือเป็นผู้มีหน้าที่สั่งการของกลุ่มผู้ชุมนุม ถือเป็นผู้กระทำความผิด... ตามมาตรา ๒๑๕ วรรคสาม

3. ประมวลกฎหมายหมายอาญา มาตรา ๓๖๒, ๓๖๔, และ ๓๖๕

- มาตรา ๓๖๒ ผู้ใดเข้าไปในอสังหาริมทรัพย์ของผู้อื่นเพื่อถือการ ครอบครองอสังหาริมทรัพย์นั้น ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือเข้าไป กระทำการใด ๆ อันเป็นการรบกวนการครอบครอง อสังหาริมทรัพย์ ของเขาโดยปกติสุข ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับ ไม่เกินสองพัน บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- i. การที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๖ จำเลยที่ ๘ ถึงที่ ๑๐ ปีนร้าวเข้าไปในบริเวณอาคารรัฐสภา โดยผู้ชุมนุมพยายาม เข้าไปในห้องโถงหน้าห้องประชุมโดยใช้กำลังผลักดันประตูกระจกเข้าไป แล้วจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๖ ที่ ๘ ถึงที่ ๑๐ ร่วมกับผู้ชุมนุมไปนั่งอยู่บริเวณหน้าห้องโถงของอาคารรัฐสภาและนั่งอยู่หน้าห้องประชุมจนเต็ม พื้นที่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ย่อมถือได้ว่า มีเจตนา ร่วมกับผู้ชุมนุมใน การเข้าไปกระทำการใด ๆ อันเป็นการรบกวนการครอบครองอสังหาริมทรัพย์ ของสำนักงานเลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาโดยปกติสุข
- ii. บริเวณรัฐสภาถือเป็นสถานที่ราชการและเป็นที่ใช้อำนาจนิติบัญญัติอันเป็นหนึ่งในสามอำนาจ อธิปไตยของประเทศ ถือได้ว่าเป็นสถานที่สำคัญ อันบุคคลทั่วไปพึงให้ความเคารพ จะเข้าออกหรือทำ กิจกรรมใดในบริเวณอาคารรัฐสภา จะต้องได้รับอนุญาตโดยต้องปฏิบัติตามระเบียบรัฐสภาว่าด้วยการ รักษาความปลอดภัยบริเวณรัฐสภา พ.ศ.๒๕๔๔ มิใช่เป็นที่สาธารณะที่ประชาชนบุคคลทั่วไปจะเข้าไป ทำสิ่งใดก็ได้ตามอำเภอใจ
- มาตรา ๓๖๔ ผู้ใดโดยไม่มีเหตุอันสมควรเข้าไป หรือซ่อนตัวอยู่ใน เคหสถาน อาคารเก็บรักษา ทรัพย์หรือสำนักงานในความครอบครอง ของผู้อื่น หรือไม่ยอมออกไปจากสถานที่เช่นนั้นเมื่อผู้ มีสิทธิที่จะ ห้ามมิให้เข้าไปได้ไล่ให้ออก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือ ปรับไม่เกินสองพัน บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- i. ในการพิจารณาออกกฎหมายแต่ละฉบับย่อมจะมีผู้เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยเป็นธรรมดา ซึ่งแต่ละฝ่าย ก็ย่อมจะมีเหตุผลเป็นของตนเอง แม้จำเลยทั้งสิบจะมีความชอบธรรมที่จะมาชุมนุมแสดงความคิดเห็นของตน เพราะถือว่าเป็นเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญบัญญัติรับรองไว้ แต่ ในการที่จะมาชุมนุมแสดงความคิดเห็น นั้น เพียงแต่การมาชุมนุมปราศรัยแสดงความคิดเห็นและข้อเรียกร้องของตนให้เป็นที่ประจักษ์ที่บริเวณ

หน้ารัฐสภาที่ย่อมจะเป็นการเพียงพอแล้วที่จะทำให้สาธารณชน สื่อมวลชนรวมทั้งสมาชิก สนช. ได้รับทราบความคิดเห็นและเหตุผลของจำเลยทั้งสิบแล้ว ส่วนการที่ สมาชิก สนช. จะเห็นด้วยกับเหตุผลของจำเลยทั้งสิบและยอมทำตามข้อเรียกร้องดังกล่าวหรือไม่ย่อมเป็นสิทธิส่วนบุคคล

- ii. หากจำเลยทั้งสิบเห็นว่า สภา สนช. กระทำการใด ที่เป็นการละเมิดสิทธิตามรัฐธรรมนูญและต้องการบังคับให้รัฐปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จำเลยทั้งสิบจะต้องกระทำการโดยใช้สิทธิทางศาล ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘ วรรค ๓ บัญญัติไว้ มิใช่กระทำโดยใช้กำลังและมวลชนโดยพลการ
- iii. เมื่อจำเลยทั้งสิบได้แสดงข้อเรียกร้องจนเป็นที่ประจักษ์แก่สาธารณชนแล้ว แต่ยังไม่กระทำการถึงขั้นยื่นรับเข้าไปเพื่อต้องการให้สมาชิก สนช. ยอมปฏิบัติตามความประสงค์ของตนให้จึงได้นั้น ย่อมเป็นการกระทำที่เกินเลยไปกว่าการใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและการชุมนุมที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้มากเกินไปสมควร

○ **มาตรา ๓๖๕** ถ้าการกระทำความผิดตาม มาตรา ๓๖๒ มาตรา ๓๖๓ หรือ มาตรา ๓๖๔ ได้กระทำ

(๑) โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย

(๒) โดยมีอาวุธหรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคน ขึ้นไป หรือ

(๓) ในเวลากลางคืน

ผู้กระทำความผิดระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกิน ห้าหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

- i. การที่กลุ่มผู้ชุมนุมใช้กำลังผลักดันประตูกระจกขณะที่เจ้าหน้าที่รัฐสภาต้นประตูกระจกไว้ไม่ให้กลุ่มผู้ชุมนุมเข้าไปในห้องโถงหน้าห้องประชุม ย่อมถือว่าเป็นการใช้กำลังประทุษร้ายอยู่ในตัว และเมื่อปรากฏว่าการเข้าไปดังกล่าวมีการใช้กำลังผลักดันประตูกระจกกับเจ้าหน้าที่รัฐสภา อันถือได้ว่าเป็นการใช้กำลังประทุษร้าย

การกระทำของจำเลยทั้งสิบจึงเป็นการเข้าไปในสำนักงานในความครอบครองของสำนักงานเลขาธิการผู้แทนราษฎร และสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาโดย ไม่มีเหตุอันสมควรและใช้กำลังประทุษร้าย การกระทำของจำเลยทั้งสิบจึงมีความผิดตามมาตรา ๓๖๕(๑)(๒)

สรุปโดย นายธนธร ทานานนท์

ผู้ประสานงานฝ่ายวิชาการ สมาคมนักกฎหมายสิทธิมนุษยชน